

Kohtaus nro 1. IKÄVYSTYNYT POIKA	
hahmot: Poika	
kohtauksen kesto: 2`05	
Sisällön luonnehdintaa: Ensimmäinen kohtaus esittelee päähenkilön, 9-vuotiaan pojan ja tämän sosiaalisen ympäristön. Eletään eurooppalaista nykypäivää. Kohtaus johdattaa katsojan elokuvan keskeiseen näkökulmaan - pojan subjektiiviseen kokemusmaailmaan elokuvassa tapahtuvan psykologisen prosessin ja toiminnan keskipisteenä. On verkkainen iltapäivän hetki...	
tapahtumat	dialogi
<p>Musiikki alkaa. Tunnusanimaatio ja alkutekstit. Animaatio esittää lapsen piirtämistä. Piirrookset ilmestyvät kartongille ilman että piirtäjän käsi näkyy. Kuvat muistuttavat kouluvihkoon piirrettyjä tikku-ukkoja ja "harakanvarpaita". Piirroskuvat limittyvät toisiinsa vaalein sävyin. Animaation päälle nostetaan elokuvan nimi ja keskeiset krediittitiedot.</p> <p>Pojan huone. Nykypäivä. Huoneessa vallitsee kotoisa ja verkkainen iltapäivän hetki.</p> <p>Lähikuvia työpöydältä, jonka ääressä istuu 9-vuotias Poika. Pojan pitäisi tehdä matikan läksyjä, mutta läksyjen teko ei maita. Hän on laiskalla tuulella, ikävystynyt, piirtelee "harakanvarpaita" ja tikku-ukkoja matikan työvihon reunaan, pureskelee kynäänsä ja tuijottelee tylsistyneenä tietokoneen näytöllä kieppuvaa screen saveria. Poika heittää kynän pöydälle, sysää matikanvihkon sivummalle ja jupisee itseksensä.</p> <p>Pojan katse liikkuu huoneessa. Subjektiivinen kamera: Isoisän kaappikello. Seinällä roikkuu Pojan piirtämä äitiä ja lasta esittävä kuva. Seinäpaperit pienine pastoraalihahmoineen. Mahtava takka, jossa tuli vielä kytee hiilloksessa. Takan reunuksella on kukkamaljako. Musta kollikissa loikoilee ja kehrää nojatuolissa. Pyöreä oravan häkki roikkuu puutarhaan avautuvan suuren ikkunan edessä. Orava on puettu punaiseen piccolotakkiin ja se liikkuu rauhattomasti häkissä.</p>	<p>POIKA <i>En tahdo tehdä läksyjäni. Haluaisin lähteä kävelylle. Haluaisin ahmia kakkuja. Haluaisin kiskoa kissaa hännästä Ja haavoittaa oravaa. Tahdon karjua kaikille! Ja pistää äidin kärsimään....</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 2. ÄIDIN NUHTEET	
hahmot: Poika, Äiti	
kohtauksen kesto: 1´12	
Sisällön luonnehdintaa: Pojan ja äidin suhde on ongelmallinen. Äiti nähdään ainoastaa varjokuvana. Poika ei ymmärrä äitinsä motiiveja ja nuhteita. Äiti ja poika ovat selvästikin ajautuneet keskinäisessä suhteessaan umpikujaan. Kommunikaatio ei pelaa. Kohtaus syventää käsitystä pojan kapinoinnin syistä ja selventää myös äidin turhautumista: äidin nopea kiivastuminen viestii, ettei poika ole ensimmäistä kertaa laiminlyönyt tehtäviään.	
tapahtumat	dialogi
<p>Huoneen ovi avautuu. Suuren hahmon varjo lankeaa pojan ylle. Tulijasta, pojan äidistä, ei nähdä muuta kuin epätavallisen suuri varjokuva. Poika kuvataan yläviistosta korostuneen "pienenä". Poika kääntyy uhmakkaasti tulijan suuntaan.</p> <p>Poika ei vastaa, vaan valuu suutaan mutristellen alemmas tuolissaan. Varjokuva isonee entisestään äidin astuessa lähemmäs. Käsi laskee kantamansa teetarjottimen pöydän reunalle ja poimii pöydältä työvihon käteensä. Poika pienee tuolissaan.</p> <p>Poika pysyttelee murjottaen hiljaa ja katselee alta kulmain äitiään. Varjokuva huoahtaa väsyneenä.</p> <p>Mököttävä poika väentelee naamaansa häkissä hiljaa kyyhöttävälle oravalle.</p> <p>Poika nakkelee niskojaan, käännähtää äkisti ja näyttää mielenosoituksellisesti kieltään äidille. Varjokuvan helmat heilahtavat kiukkuisesti ja kädet lennähtävät pitelemään päätä.</p> <p>Varjokuva osoittaa tuimasti kaappikellon kellotaulua. Kello on kaksi.</p> <p>Varjokuva poistuu huoneesta rivakoin askelin ja painaa huoneen oven perässään kiinni. Poika irvistää äitinsä perään.</p>	<p>ÄITI <i>Onko äidin poika ollut kiltti ja tehnyt läksynsä?</i></p> <p><i>Voi, et ole tehnyt mitään. Olet tahrinut matonkin musteeseen. Etkö pahoittele ollenkaan laiskuuttasi?</i></p> <p><i>Lupaa minulle, kultaseni, tehdä läksysi.</i></p> <p><i>Haluatko pyytää anteeksi?</i></p> <p><i>Oh!!! ...</i></p> <p><i>Tässä on lounas ilkeälle lapselle: teetä ilman sokeria ja kuivaa leipää. Saat olla itsekseesi illalliseen asti! Ja mieti ilkeyttäsi! Ja kotiläksyjäsi myös! Ja ennennaikkea mieti, miten surulliseksi olet tehnyt äitisi!...</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 3. RAIVOKOHTAUS	
hahmot: Poika	
kohtauksen kesto: 1`08	
Sisällön luonnehdintaa: Poika purkaa äidin nuhteiden aiheuttaman paineen ja syyllisyydentunnon valtaisaan riehumiseen. Hän laittaa ranttaliksi ja hajoittaa mielenosoituksellisesti huoneensa esineistön. Kyytiä saavat niin elävät olennot kuin kuvitellutkin. Poika ajautuu riehumisensa myötä omille sisäisille rajoilleen. Riehuminen johtaakin yllättäviin seuraamuksiin, jotka muuttavat pojan maailmankuvaa merkittävästi.	
tapaukset	dialogi
<p>Yksin jätetty poika loikkaa tuolistaan lattialle ja ryhtyy riehumaan. Hän tömistelee raivosta kiehuun ympäri huonetta. Hän kiljuu ja meuhkaa vilkuillen samalla ovea.</p> <p>Poika pyyhkäisee kädellään teetarjottimen pöydältä ja teekannu ja kuppi lentävät kaarella lattialle särkyen palasiksi. Sitten hän tökkii oravan häkkiä. Kauhastunut orava huutaa. Poika hyppää lattialle ja vetäisee kissaa hännästä. Kissa sähähtää ja vilahtaa nojatuolin alle piiloon.</p> <p>Poika hihkuu voitonriemuksena ja potkaisee nojatuolin jalkaa. Hän puhaltaa voimakkaasti takassa kytevästä hiillokseen. Takasta pöllähtää valtavasti savua ja tuhkaa.</p> <p>Sitten hän hyökkää hampaat irvessä tapetin pienten pastoraalihahmojen kimppuun ja sotkee tapettiin tageja spraymaalilla. Hän töytäisee isoisän kaappikelloa niin rajusti, että se jää huojumaan.</p> <p>Sitten - saatuaan silmiinsä pöydällä lojuvat koulukirjat ja työvihot- poika repii ne palasiksi ja heittelee palaset lattialle naurusta ulvoen.</p> <p>Lopputuloksena on kaamea sekasotku. Poika tarkastelee saavutuksiaan suurta tyydytystä tuntien.</p>	<p>POIKA <i>En piittaa! Sitä paitsi en ole nälkäinen! Ja haluan ollakin yksikseni! En tykkää kenestäkään! Olen ilkeä! Ilkeä! Ilkeä! Ilkeä!</i></p> <p><i>Hurraa!</i></p> <p><i>Hurraa! Hurraa!</i></p> <p><i>Hurraa! Ei enää läksyjä! Ei enää kotitehtäviä! Olen vapaa, vapaa, ilkeä ja vapaa!</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 4. TUOLITANSSI	
hahmot: Poika, Nojatuoli, Jakkara, Huonekalut	
kohtauksen kesto: 1´46	
Sisällön luonnehdintaa: Pojan huoneessa alkaa tapahtua outoja asioita. Poika on tapahtumien saamien käänteiden vuoksi aluksi hämmästynyt ja epäuskoinen. Selvästikään poika ei ole tottunut siihen, että hänen ympäristönsä reagoi hänen toimiinsa puhumattakaan siitä, että reaktioilla olisi jotain vaikutusta hänen omaan käytökseensä. Huonekalut kieltäytyvät noteeraamasta poikaa ja viestittävät olevansa hyvin tyytyväisiä päästyään pojasta kokonaan eroon. Tapahtuu tarinan ensimmäinen hylkääminen.	
tapaukset	dialogi
<p>Riehumisesta ja hävityksestä väsähtäneenä poika kiipeää suureen nojatuoliin lepäämään. Mutta juuri kun hän on istahtamaisillaan nojatuoliin hänen suureksi hämmästyksensä se liikahtaa ja heittää pojan päältä lattialle. Nojatuoli vaappuu kuin suuri ankka ja onnahtelee etäämmäksi pojasta. Poika jähmettyy säikähtäneenä paikoilleen. Huone on muuttunut 1800-luvun salongiksi uhkeine verhoineen ja kristallikruunuineen.</p> <p>Inhimilliseksi olenoksi muuttunut Nojatuoli käännähtää Jakkaraan päin. Se keikkuu tervehtimään pientä, sievää jakkaraa ja kumartaa tälle kutsuvasti. Jakkara väläyttää Nojatuolille hurmaavan hymyn. Nojatuoli johdattelee Jakkaran tanssilattialle.</p> <p>Poika hiipii pois tanssijoiden tieltä seinän viereen ja etsiiyy kaappikellon suojaavaan varjoon. Hän tarkkailee hämmästyneenä huonekalujen tanssia. Kamera kurkistelee näkymää kaappikellon suojasta.</p> <p>Huonekalut ojentelevat käsinojiaan ja kinttujaan ja venyttelevät pehmustuksiaan. Kaikki huonekalut yhtyvät Nojatuolin ja Jakkaran lauluun.</p> <p>Poika kuulostele epäuskoisesti ja hiukan loukkaantuneena huonekaluja eikä tiedä miten suhtautuisi syntyneeseen outoon tilanteeseen.</p>	<p>POIKA Ah!...</p> <p>NOJATUOLI <i>Nöyrin palvelijanne, Jakkara.</i></p> <p>JAKKARA <i>Palvelijanne, Nojatuoli.</i></p> <p>NOJATUOLI <i>Nyt olemme iäksi päässeet eroon tuosta lapsesta ilkeine kantapäineen.</i></p> <p>JAKKARA <i>Näetkös miten helpottunut olen siitä!</i></p> <p>NOJATUOLI <i>Ei enää hänelle pehmoisia nokosia, ei enää paikkaa mietiskelylle, ei lepopaikkaa jäljellä hänelle koko maan päällä. Ja mitä muuta... kuka tietää?</i></p> <p>JAKKARA <i>Ja mitä muuta... kuka tietää?</i></p> <p>NOJATUOLI, JAKKARA <i>Nyt olemme iäksi päässeet eroon... jne...</i></p> <p>HUONEKALUT <i>Penkki... Sohva... Tyyny...</i></p> <p>JAKKARA <i>Rottinkituoli...</i></p> <p>NOJATUOLI <i>... eivät halua enää lasta lähelleen.</i></p> <p>MUUT HUONEKALUT <i>Ei enää lasta!</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 5. KAAPPIKELLO	
hahmot: Poika, Kaappikello	
kohtauksen kesto: 1´19	
Sisällön luonnehdintaa: Vanhan kaappikellon huonovointisuuskohtaus on seurausta pojan toimien piittaamattomuudesta. Pojan tunteet vaihtelevat epäuskon ja hämmästyksen välimaastossa, kun hän seuraa tutun ja turvallisen kodin ajannäyttäjän koikkelehtimistä huoneessa, varsinkin kun kello onnistuu säikäyttämään pojan perusteellisesti: kaappikello on vähällä rusentaa pojan vahingossa alleen.	
tapahtumat	dialogi
<p>Yhtäkkiä Poika tajuaa, että isoisän vanha kaappikello, jonka varjoon hän on kömpinyt huonekaluilta piiloon, on rojahtamaisillaan hänen päälleen. Poika säikähtää ja pelastuu alta täpärästi. Kaappikello hoippuu holtittomasti kahdella puupalttoon alta työntyvällä jalallaan. Pysyen hädin tuskin pystyssä kaappikello huojuu ja kalkattaa ympäri huonetta käsillään tasapainoa haroen. Kaappikellolla on selvästikin erittäin voimakas pahoinvointikohtaus.</p> <p>Tanssisalonki on muuttunut kellon koneistoksi. Ratastot raksuttavat ja vasarat takovat kuumeisesti. Kellon mekanismi juuttuu välillä kiinni ja hypähtää taas käyntiin. Viisarit viuhuvat kuin viikatteen ilmassa milloin mihinkin suuntaan. Poika väistelee kauhuissaan uhkaavia viisareita ja pitelee korviaan. Kamera liikkuu kellokoneistossa samaistuen Pojan liikkeisiin.</p> <p>Poikakin pitelee vatsaansa ja älähtää.</p> <p>Poika loikkii rattaiden välissä hämmästyksen ja epäuskon vaihdellessa hänen kasvoillaan.</p> <p>Kalkattaen voipuneella äänellä kello hoippuu huoneen toiseen päähän ja pysähtyy lopulta huoneen nurkkaan kasvot seinää vasten käännettynä ja muuttuu jälleen liikkumattomaksi. Poikakin pysähtyy pyyhkien hikeä otsaltaan ja tarkkaillen varuillaan kelloa.</p>	<p>KAAPPIKELLO <i>Ding, ding, ding, ding; Ja taas ding, ding, ding, ding! En saa soittoani lakkaamaan! En enää tiedä aikaa! Hän on vienyt heilurini! Minulla on kauhea vatsakipu! Ja veto aivan keskelläni! Ja alan nähdä harhoja!</i></p> <p>POIKA <i>Oh, kello kävelee!</i></p> <p>KAAPPIKELLO <i>Ding, Ding, Ding...</i> Päästä minut edes ohitsesi, jotta voin mennä ja kätkeä häpeäni! Kalkattaa nyt näin minun iässäni! Minä, minä joka niin kiltisti olen näyttänyt tunnit, nukkumaan menon ajan, heräämisen hetken, tunnin joka toi odotetun hetken, siunatun tunnin jolloin ilkeä lapsi syntyi! Ehkäpä, jos hän ei olisi runnellut minua, mikään ei olisi koskaan muuttunut tässä talossa. Ehkäpä kukaan ei olisi koskaan kuollut... Olisin voinut jatkaa tuntien osoittamista, yksiä ja aina samoja! Ah! Anna minun peittää häpeäni ja suruni, Kääntää nenäni vasten seinää! Ding, ding, ding...</p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 6. TEETÄ JA FOXTROTTIA	
hahmot: Poika, Teekannu, Teekuppi	
kohtauksen kesto: 2´24	
Sisällön luonnehdintaa: Teekannu ja Teekuppi haastavat pojan avoimesti nyrkkeilyotteluun. Ne herjaavat pojan persoonaa ja fyysistä heikkoutta. Poika on yhtäkkiä suoraan haastettuna ja uhattuna. Astiat onnistuvat kolauttamaan pojan itsetuntoa. Hölmistyksestä seuraava passiivinen vastarinta pelastaa kuitenkin pojan nyrkkeilijän hanskoilta ja astioiden huomio siirtyy vastuksen puuttuessa muualle.	
tapahtumat	dialogi
<p>Lattialta, pojan jaloista kuuluu tuhinaa. Poika huomaa seisovansa teeastiaston sirujen päällä. Hän hypähtää säpsähtäen, kun lattialta, sirujen keskeltä kömpii pystyyn kaksi kummallista hahmoa - Teekannu ja kiinalainen Teekuppi. Poika huomaa seisovansa nyrkkeilykehässä. Astiat naljailevat tuttavallisesti keskenään nojaillen nyrkkeilykehän köysiin. Kuppi nyppii nyrpeänä asuaan ja tarkastelee samalla huolestuneen oloisena Teekannun kyljessä rakoilevia suuria säröjä ja halkeamia.</p> <p>Teekannu on vanha kehäkettu. Yhtäkkiä se kääntyy haastavasti tanssahdellen pojan puoleen, mesoo ilmaa kädet nyrkkeilymestarin hanskoissa ja uhkaa poikaa. Poika huomaa joutuneensa keskelle nyrkkeilyottelua vastustajanaan Teekannu. Hölmistyneenä Poika yrittää jäljitellä Teekannun tanssahtelevia askelia ja nyrkkeilyasentoa.</p> <p>Teekupin käytös on täydellisessä ristiriidassa hänen tyylikkään ulkonäkönsä kanssa. Kuppi karjuu Teekannulle ohjeita kokeneen treenarin elkein. Se seuraa nyrkkeilykehän laidalla Teekannun uhittelua verenhimoinen ilme somalla naamallaan ja kannustaa Teekannua.</p> <p>Poika väistelee iskuja, muttei vastaa niihin kuin varovaisin huitaisuin. Kuppi ja Teekannu tulkitsevat tämänpelkuruudeksi - mitä se epäilemättä onkin - ja saavat lisää puhtia pilkkaansa.</p> <p>Lopulta Teekannu ja Kuppi kyllästyvät Pojan kiusaamiseen. Ne katoavat varjoihin naureskellen ja tarkastellen samalla toinen toistensa kyljissä rakoilevia säröjä. Poika lyyhistyy istumaan lattialle. Hän pyyhkii hikeä otsaltaan ja katselee astoiden menoa.</p>	<p>TEEKANNU <i>Kuis mukisee?</i></p> <p>KUPPI <i>Mättää!</i></p> <p>TEEKANNU <i>... parempi kai olis...</i></p> <p>KUPPI <i>Kamoon!</i></p> <p>TEEKANNU <i>Musta ja tämmöinen, Musta ja tyylikäs, hyvä kundi, Mä isken, herraseni, sua nokkaan, Mä tyrmään sut, typerä penska. Musta ja paksu, ja hyvä hyypiö, Mä pamautan sua, teeen susta marmelaatia...</i></p> <p>KUPPI <i>Mitäs helkkaria, Mah-jong, Mitäs helkkaria, sitä kun ei ole vielä hiffattu, Se saa vielä, se saa vielä, se saa vielä, Se saa kassarasta, harakiri, sisso, hawakawa, Ha! Se saa vielä tuta kiinalaista meininkiä.</i></p> <p>KUPPI, TEEKANNU <i>Ha! Se saa vielä tuta kiinalaista ilmaa.</i></p> <p>TEEKANNU <i>Mä pistän sut pakettiin.</i></p> <p>KUPPI <i>Ping, pong, ping...</i></p> <p>KUPPI, TEEKANNU <i>Ping, pong, ping, pong, ping. Ah! Mitäs helkkaria sä oot tehnyt mun kaiffarille?</i></p> <p>POIKA <i>Oi! Kaunis kiinalainen kuppini!</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 7. TULI JA TUHKA	
hahmot: Poika, Tuli / Ash	
kohtauksen kesto: 3´04	
Sisällön luonnehdintaa: Illan hämärtyminen saa pojan rohkeuden lopullisesti pettämään. Varjoissa vaanii uhka ja poika kokee olevansa yksin ilman mitään suojaa. Hän hakee turvaa takan liekin lämmöstä, mutta turva osoittautuu petolliseksi. Liekki muuttuu polttavaksi vaaraksi. Suojattomuuden tunne murtaa pojan viimeisenkin itsevarmuuden rippeet. Tilalla on lapsen ahdistus ja pelko. Tulen ja tuhkan leikki saa pojan tuntemaan itsensä hyljättyksi ja ulkopuoliseksi.	
tapahtumat	dialogi
<p>Hämärä laskeutuu olohuoneeseen rakentaen nurkkiin synkkiä varjoja. Poika vapisee yksinäisenä ja peloissaan. Hän siirtyy takan hiilloksen ääreen lämmittelemään, kohentaa tulta ja heittää pari puupalikkaa hiillokselle. Tuli viriää nopeasti.</p> <p>Mutta lempeän lämmön sijasta tuli sylkäiseekin polttavan kipinän pojan kasvoille. Lieskat ulottuvat melkein ulos uunista ja muodostavat takan tulipesään roihuavan verhon, joka avautuu kuin näyttämön esirippu. Tulinäyttämöltä, keskeltä hiillosta, kohoaa käsiään kiihkeästi ojenteleva liekehtivä diiva. Tuli työntyy lähemmäs ja yrittää nuolaista valtavan pitkällä kuumalla kielellään poikaa, joka suojautuu nopeasti piirongin taakse.</p> <p>Tulen voimakkain into hiipuu kuitenkin nopeasti. Savukiehkurat ympäröivät Diivaa ja nähdään hidas muodonmuutos Tulesta Tuhkaksi. Muututtuaan Tuhkaksi Tuli unohtaa pojan.</p> <p>Tuhkasta ja savusta muodostuva hahmo hiipuu ja m urenee asteittain, kunnes jäljellä on enää piebni kasa tuhkaa.</p> <p>Poika tarkkailee muodonmuutosta. Liekkien hiipuva lepatus heijastelee pehmeää valoa sapraymaalatuille tapeteille.</p> <p>Kun Tuli on lopullisesti hiipunut, huoneeseen laskeutuu hämärä. Ensimmäiset tähdet kimmeltelevät ikkunaruuuissa ja taivaan väritys enteilee täyden kuun nousua. Pojan silmäkulmassa kiiltää kyynel.</p>	<p>TULI <i>Pois! Lämmitän hyviä mutta poltan pahat! Kovapäinen pikku raakalainen, olet loukannut kaikkia hyviä kodin henkiä, jotka ovat pidelleet pystyssä haurasta seinämää sinun ja epäonnesi välillä. Olet tönäissyt hiilihankoa, kaatanut kattilan ja levitellyt tulitikut! Varo vaan! Varo leiskuvaa liekkiä! Sulat kuin lumihietale helakanpunaiselle kielelleni! Ah! Varo vaan! Lämmitän hyviä! Varo! Poltan pahat! Varo! Varo! Ah! Varo!</i></p> <p>Ah!</p> <p>Ah!</p> <p>POIKA <i>Minua pelottaa, minua pelottaa...</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 8. PASTORAALI	
hahmot: Poika, Paimenpoika, Paimentyttö	
kohtauksen kesto: 3´09	
Sisällön luonnehdintaa: Pelokkaan pojan mieli herkistyy kuulemaan pienempien olentojen huolen ja surun ilmauksia. Poika raottaa hiukan emotionaalista puskuriaan ja yrittää korjata tapetin paimentolaisille tekemäänsä vahinkoa. Hän ei kuitenkaan onnistu siinä. Paimenet laulavat pojan kiittämättömyydestä. Pojan mielessä alkaa hidaskas prosessi, jonka myötä hän tulee myöhemmin oivaltamaan käyttäytymisensä seuraamukset.	
tapahtumat	dialogi
<p>Kuuluu pieniä huudahduksia, laulua ja vuohien ja lampaiden vaimeaa mäkätystä. Pienet kellot kilkattavat ja sorkat kopsuvat.</p> <p>Poika vilkaisee ympärilleen ja huomaa, että kokonainen joukko pieniä tapetissa olevia, yltympäriinsä sprayattuja hahmoja lähtee liikkeelle. Hahmot ovat tuskin Pojan kämmenen korkuisia.</p> <p>Tapetista erottuvat paimentyttö ja paimenpoika, jotka laulavat surumielisillä äänillään. Puhaltimet ja tamburiinit säestävät heidän lauluaan ja tanssiaan.</p> <p>Poika kumartuu katselemaan pikkuruisten paimentolaisten tanssia.</p> <p>Pienet hahmot ilmaisevat tanssillaan suruaan jouduttuaan eroon ystävästään, jotka ovat kadonneet spraymaalin alle.</p> <p>Pojan kurkkuun nousee pala kun hän näkee suruissaan harhailevat hahmot.</p> <p>Poika kääntyy paimenten puoleen kysyäksään koiraa, mutta paimenetkin katoavat ja heidän mukanaan haipuu puhaltimien ja tamburiinien musiikki. Poika peittää kasvonsa käsiin.</p>	<p>PAIMENPOIKA, PAIMENTYTTÖ JA KUORO <i>Hyvästi, paimentyttö! Paimenpoika, hyvästi jää! Enää emme paimenna vihreitä lampaitamme purppuraniityillä. Enää emme paimenna vihreitä lampaitamme purppuraniityillä.</i></p> <p>PAIMENPOIKA JA POIKAKUORO <i>Voi violettiä vuoheamme!</i></p> <p>PAIMENTYTTÖ JA TYTTÖKUORO <i>Voi meidän kilttejä pieniä lampaitamme!</i></p> <p>PAIMENPOIKA JA POIKAKUORO <i>Voi purppuraisia kultamurujamme!</i></p> <p>PAIMENPOIKA, PAIMENTYTTÖ JA KUORO <i>Ja sinistä koiraamme!</i></p> <p>PAIMENTYTTÖ JA TYTTÖKUORO <i>Kun syleilimme, Paimentyttöseni, rakkautemme tuntui ikuiselta... Ikuiselta tuntui meidän soittomme...</i></p> <p>PAIMENTYTTÖ <i>Kutsuvin huulin, Paimenpoika, Ikuiselta tuntui soittomme...</i></p> <p>PAIMENPOIKA <i>Tuhma lapsi on repinyt irti lempeän tarinamme, Paimenpoika täällä, paimentyttö siellä. Tuhma lapsi, joka on velkaa meille ensimmäisen hymynsä.</i></p> <p>PAIMENPOIKA, PAIMENTYTTÖ <i>Paimenpoika täällä, paimentyttö siellä - jne...</i></p> <p>PAIMENTYTTÖ <i>Kiittämätön lapsi, joka nukkui, Kun sininen koiramme valvoi hänen untaan. Voi violettiä vuoheamme!</i></p> <p>PAIMENPOIKA, PAIMENTYTTÖ <i>Voi pinkkejä ja vihreitä lampaitamme! Hyvästi, Paimentyttö! Hyvästi Paimenpoika!</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 9. PRINSESSA	
hahmot: Poika, Prinsessa	
kohtauksen kesto: 6´41	
Sisällön luonnehdintaa: Prinsessa edustaa pojan ihannerakkautta ja romanttisten haaveiden kohdetta. Prinsessa on kuitenkin aineeton, fiktiivinen pojan mielikuvituksen tuote, josta poika ei saa otetta yrittäessään pelastaa neitoa syöksymästä tuhoon. Prinsessa osoittaa poikaa kohtaan armeliaisuutta ja ymmärrystä, vaikka poika sinetöi prinsessan kauhean kohtalon repiessään kuvakirjan. Pojan halu nähdä itsensä pelastavana prinssinä jää toteutumattomaksi haaveeksi.	
tapaukset	dialogi
<p>Poika kyyhöttää lattialla kasvot käsiin piilotettuna. Hänen lähetyillään lojuu revittyjen kirjojen sivuja. Kirkastuva valo saa pojan kohottamaan päätään. Ensin näkyy vain tähtisumua. Sitten siro käsivarsi, sitten huntu ja lopuksi koko ihana sadun Prinsessa, valkoinen ruusunpuku kiinnitettynä hiuksiinsa.</p> <p>Poika vapisee, kun hän oivaltaa kuka häntä lähestyy - prinsessa, pojan ensirakkaus.</p> <p>Prinsessa hohtaa valoa, joka valaisee hämärässä tilassa leijuvan usvan. Prinsessan ympärillä kimmeltää pieniä tähtiä.</p> <p>Poika on häkeltynyt ja poskia kuumottaa.</p> <p>Poika kurottautuu prinsessaa kohti arasti.</p> <p>Prinsessa osoittaa ympärillään leijailevia syksyn lehtiä.</p>	<p>POIKA <i>Ah! Se on hän! Se on hän!</i></p> <p>PRINSESSA <i>Ah! Kyllä, se olen minä, sinun satujesi prinsessa, Hän jota kutsuit unissasi viime yönä. Hän, jonka tarina, eilen aloitettu, piti sinua valveilla niin myöhään. Lauloit itsekseksi: "Hänellä on kultaiset kutrit ja taivaansiniset silmät." Huomasit minut sydämessä ruusun ja tuoksussa liljojen. Huomasit minut, pieni lemmikkini, ja siitä hetkestä, eilisestä, olen ollut ensilempesi.</i></p> <p>POIKA <i>Ah! Se on hän! Se on hän!</i></p> <p>PRINSESSA <i>Mutta olet repinyt kirjan. Mitä minulle nyt tapahtuu? Kuka tietää, jos vaikka noidan lumous ei nukutakaan minua ikuisiksi ajoiksi tai sulata minua taivaan pilveksi? Kerro minulle, eikö sinua harmita, ettet koskaan saa tietää ensirakkautesi kohtaloa?</i></p> <p>POIKA <i>Oi! Älä mene! Jäisit! Kerro minulle... Ja puu missä lintu lauloi?</i></p> <p>PRINSESSA <i>Näe sen oksat, sen hedelmät, voi...</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 9. PRINSESSA jatkuu...	
hahmot: Poika, Prinsessa	
kohtauksen kesto: 6´41	
Sisällön luonnehdintaa: (kts. edell.)	
tapahtumat	dialogi
<p>Poika kysyy malttamattomasti.</p> <p>Prinsessa koskettaa murheellisena olkapäällään repsottavaa revennyttä korua.</p> <p>Poika on hermostunut, mutta kerää rohkeuttaan ja yrittää nyrkkejään puristaen olla vakuuttava.</p> <p>Poika levittää kätensä ja yrittää suojelevasti tavoittaa prinsessaa. Mutta prinsessa on aineeton ja pojan kädet tavoittavat vain tyhjiä.</p> <p>Prinsessa puhelee pojalle lempeästi äänessään kohtaloonsa alistuneen tyyneyttä ja hartautta.</p> <p>Sitten prinsessa jää tuijottamaan kaukaisuuteen kuin aavistaen lähestyvän tuhon...</p> <p>Yhtäkkiä lattia repeää aivan prinsessan jalkojen vieressä. Lattiaan on avautunut musta halkeama, jossa velloo kuohuva virta. Prinsessa horjahtaa ja huutaa apua.</p> <p>Poika karjuu kauhuissaan ja yrittää pelastaa prinsessaa virrasta. Mutta koska prinsessa on aineeton, poika ei saa hänestä otetta. Poika haroo tyhjiä. Näkymätön voima vetää Prinsessan veteen ja musta virta vie neidon. Poika lyhyhistyy lohduttomana virran partaalle.</p> <p>Poika huomaa virran partaalle pudonneen juuri puhkeamaisillaan olevan valkean ruusunpupun. Hän nostaa hellästi kukan kämmenelleen ja valittaa ruusunpupulle lohduttoman surullisena kaipaustaan.</p> <p>Poika kurottautuu viimeisenä toivonaan etsimään revittyjen sivujen kasasta satukirjan viimeisiä sivuja. Turhaan. Sivuissa on vain numeroita ja lukusarjoja. Poika valittaa itkuisella äänellään.</p>	<p>POIKA <i>Ja pitsinen kaulakorusi, noiduttu kaulakorusi?</i></p> <p>PRINSESSA <i>Näetkö sen hajonneet silmukat, voi...</i></p> <p>POIKA <i>Sinun sankarisi? Prinssi ruusunpunaisine työttöineen? Voi, jos hän vain tulee miekkansa kanssa . . . jospa vain minullakin olisi miekka! Miekka! Oi! Syliini, syliini! Minä pystyn puolustamaan sinua!</i></p> <p>PRINSESSA <i>Voi, heikko pieni ystäväni, Mitä voit tehdä hyväkseni? Voiko joku tietää unen pituuden? Minun uneni oli niin pitkä, niin pitkä, että ehkäpä, sen lopussa, sinä olisit voinut olla Prinssini ruusunpunaisine työttöinesi.</i></p> <p>PRINSESSA <i>Apua! Apua! Uni ja yö tahtovat minut jälleen! Apua!!!</i></p> <p>POIKA <i>Miekkani! Miekkani! Miekkani!</i></p> <p>POIKA <i>Sinä, ruusun sydän, Sinä valkean liljan tuoksu, Sinä, käsivartesi, kruunusi, Siniset silmäsi, korusi... Olet jättänyt minut kuin kuunsäde, Kultaiset kiharat... hetkiä unesta...</i></p> <p>POIKA <i>Ei missään. Kaikki nämä ovat koulukirjojen sivuja. Tyhmiä ja tylsiä.</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 10. ARITMETIIKKA	
hahmot: Poika, Aritmetiikka, Numerolapset (lapsikuoro)	
kohtauksen kesto: 1´47	
Sisällön luonnehdintaa: Aritmetiikka -kohtaus on pojan fiktiivisten, romanttisten haavekuvien murenemisen vastapari. Tietokoneen hajoaminen ja virheelliset laskutoimitukset symboloivat pojan suhdetta tietoon ja faktaan: Poika osaa selvästikin aritmetiikkaa, muttei halua osata. Faktan oikeellisuus on suhteellista ja poika havaitsee, että faktojakin voi vääristää. Matemaattinen logiikka kääntyy kaotiseksi sekamelskaksi. Paikkansa pitämättömän datan tulva saa pojan lopulta tolaltaan.	
tapahtumat	dialogi
<p>Yhtäkkiä pöydällä olevan tietokoneen monitorista tulvii huonetilaan numeroita. Tila muuttuu mustavalkoisen geometriseksi. Ilmassa Pojan ympärillä lentelee sokin sokin nopeasti vaihtuvia lukusarjoja. Samassa Pojan näpeille napahtaa karttakeppi. Keppiä pitelee tuikea hahmo, herra Aritmetiikka, lukusarjoja piirtyneenä kaikkialle vaatteisiin. Hän hypähtelee rytmikkäin, nopein askelin karttakepillään tahtia lyöden.</p> <p>Poika puhaltaa kivistäviin sormiinsa ja huomaa joutuneensa keskelle näsäviisastelevien, irvailevien numerolasten jengijä. Numerolapset muistuttavat erehdyttävästi pojan koulutovereita. Poika pyyhkii nenänsä hihaan. Aritmetiikka loikkii Numerolasten keskellä, kääntyy yhtäkkiä Pojan puoleen ja näyttää tälle tyllysti keskisormeja. Poika ei ole uskoa silmiään.</p> <p>Numerolapset hyppivät pojan ympärillä ja yrittävät pyydystää ilmassa lenteleviä lukusarjoja.</p> <p>Herra Aritmetiikka johtaa porukkaa karttakepillä tahtia lyöden ja jatkaa ilkeiden eleiden heittelyä pojalle.</p> <p>Poika kuulostelee luvunlaskua kummissaan ja yrittää kerätä rohkeutta huomattuaan siinä virheen.</p> <p>Numerolapset ilkkuvat pojalle tietäväisinä.</p> <p>Poika jo hiukan innostuneena.</p> <p>Aritmetiikka kähisee kaikkitietävästi.</p> <p>Poika orastavaa itsevarmuutta äänessään.</p>	<p>ARITMETIIKKA <i>Kaksi pisaraa tipahtaa tynnyriin! Kaksi hidasta junaa lähtee asemalta kahdenkymmenen minuutin välein, -lein, -lein. Maalaisnainen, -nainen, -nainen Kantaa kaikki munansa torille! Kerran ompelutarvikeliikkeen pitäjä Myi kerralla kuusi jaardia kangasta!</i></p> <p>POIKA <i>Hyvä Luoja! Se on Aritmetiikka!</i></p> <p>ARITMETIIKKA <i>Tik, -tik, -tik.</i></p> <p>NUMEROLAPSET <i>Tik, -tik, -tik.</i></p> <p>ARITMETIIKKA <i>Neljä ja neljä, kahdeksantoista, yksitoista ja kuusi, kaksikymmentäviisi, neljä ja neljä, kahdeksantoista, seitsemän kertaa yhdeksän, kolmekymmentäkolme.</i></p> <p>POIKA <i>Seitsemän kertaa yhdeksän, kolmekymmentäkolmeko?</i></p> <p>NUMEROLAPSET <i>Seitsemän kertaa yhdeksän, kolmekymmentäkolme.</i></p> <p>POIKA <i>Neljä ja neljä?</i></p> <p>ARITMETIIKKA <i>Kahdeksantoista!</i></p> <p>POIKA <i>Yksitoista ja kuusi?</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 10. ARITMETIIKKA jatkuu...	
hahmot: Poika, Aritmetiikka, Numerolapset (lapsikuoro)	
kohtauksen kesto: 1´47	
Sisällön luonnehdintaa: (kts. edell.)	
tapahtumat	dialogi
<p>Aritmetiikka sähähtää ja nyppäisee poikaa korvasta.</p> <p>Poika, nyt jo tomerana.</p> <p>Aritmetiikka ihmetellen pojan tietämättömyyttä.</p> <p>Poika, liioitellun ylpeänä.</p> <p>Aritmetiikka huojuu saadakseen tanssin rytmistä kiinni. Numerolapset telmivät Aritmetiikan ympärillä ja innostuvat mukaan tanssiin.</p> <p>Numerolapset kiskovat pojan puoliväkisin mukaan leikkiin. Poika hytkyy mukana ujosti yrittäen vaikuttaa välinpitämättömältä. Mutta reuhtovien Numerolasten kiihdyttäessä vauhtia poikakin lopulta innostuu.</p> <p>Poika riehuu mukana villissä tanssin pyörteessä, johon kuuluu olennaisesti naamojen jatkuva vääntely ja ilmeily tanssitovereille.</p>	<p>ARITMETIIKKA <i>Kaksikymmentäviisi!</i></p> <p>POIKA <i>Neljä ja neljä?</i></p> <p>ARITMETIIKKA <i>Kahdeksantoista!</i></p> <p>POIKA <i>Kolme kertaa yhdeksän, neljä sataa!</i></p> <p>ARITMETIIKKA <i>Millimetri, Senttimetri, Desimetri, Dekametri, Hektometri, Kilometri, Myriametri, Ei ole virhe! Voi mikä autuus! Miljoonat, Biljoonat, Triljoonat, Ja fraksiljoonat!</i></p> <p>NUMEROLAPSET <i>Kaksi pisaraa tipahtaa tynnyriin! Kaksi hidasta junaa lähtee asemalta kahdenkymmenen minuutin välein ...</i></p> <p>ARITMETIIKKA <i>Maalaisnainen, -nainen, -nainen kantaa kaikki munansa ...</i></p> <p>NUMEROLAPSET <i>Kerran ompelutarvikeliikkeen pitäjä Myi kerralla kuusi jaardia</i></p> <p>ARITMETIIKKA <i>Kaksi pisaraa tipahtaa tynnyriin!</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 10. ARITMETIIKKA jatkuu...	
hahmot: Poika, Aritmetiikka, Numerolapset (lapsikuoro)	
kohtauksen kesto: 1´47	
Sisällön luonnehdintaa: (kts. edell.)	
tapahtumat	dialogi
<p>Tanssi kiihtyy entisestään. Koko numeroiden maailma vilistää Pojan silmissä. Huonetila pyörii.</p> <p>Lopulta Pojan jalat eivät enää jaksa kantaa ja hän sinkoutuu pää pyörreksissä huoneen seinustalle.</p> <p>Herra Aritmetiikka ja Numerolasten jengi pyörivät pojan silmissä yhtenä hullunmyllynä. Pyörre kiihtyy yhä ja jauhaa numerot nopeasti pieniksi kappaleiksi. Kohta numerolapsia ei enää erota pyörivien irtopalojen keskeltä. Herra Aritmetiikan takin liepeet vilahtelevat myllytyksessä.</p> <p>Hetkisen kuuluu vielä Numerolasten ja Aritmetiikan lukujen jankutus, kunnes laulu äkisti katkeaa. Harmaaksi palloksi muuttunut pyörre poksahtaa kuin saippuakupla ja katoaa.</p>	<p>NUMEROLAPSET <i>Maalaisnainen, -nainen, -nainen menee torille ...</i></p> <p>ARITMETIIKKA, NUMEROIDEN JENGI <i>Kolme yhdeksäistä, kolmekymmentäkolme! Kahdesti kuusi, kaksikymmentäseitsemän! Neljä ja neljä! Neljä ja neljä? ... Kahdesti kuusi, kolmekymmentäyksi! Neljä plus seitsemän, viisikymmentäyhdeksän! Viisi viitosta, neljäkymmentäkolme! Seitsemän ja neljä, viisikymmentäviisi! Neljä ja neljä! Viisi ja seitsemän! Kaksikymmentäviisi! Kolmekymmentäseitsemän! Aaah!</i></p> <p>ARITMETIIKKA <i>Neljä plus neljä, kahdeksantoista.</i></p> <p>NUMEROIDEN JENGI <i>Yksitoista ja kuusi, kaksikymmentäviisi! Kolmekymmentäkolme!</i></p> <p>ARITMETIIKKA <i>-me</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 11. KISSADUETTO	
hahmot: Poika, Kollikissa, Tyttökissa	
kohtauksen kesto: 4´	
Sisällön luonnehdintaa: Kissaduetto syventää teemoja entisestäänkin vakavammalle tasolle. Tähän saakka poika on paininut omassa huoneessaan mielikuvitusahmojensa kanssa. Nyt hän kohtaa todellisen maailman elolliset olennot. Kissojen kisailu saa huoneen muuntumaan hitaasti puutarhaksi, jossa poika kokee hetkellisesti olevansa turvassa huoneen kauheuksilta. Kissojen eroottinen kisailu saa pojan unohtamaan muut asiat. Kissojen leikki on pojan ensikokemus erotiikasta.	
tapaukset	dialogi
<p>Poika istuu huoneen lattialla henkeään haukkoen ja päättään pidellen. Kuu on noussut ja valaisee huonetta. Musta Kollikissa ryömy hitaasti esiin nojatuolin alta. Se venyttelee itseään, haukottelee ja ryhtyy peseytymään. Aluksi Poika ei huomaa sitä ja venyttelee hankin uupuneena nojaten päättään tuolinjalkeaan.</p> <p>Kollikissa leikkii pörröisellä lankakerällä, joka kierähtää tahattomasti Pojan luo. Kolli ravistaa päättään, sähähtää, kääntää Pojalle selkensä ja jatkaa leikkiä lankakerän kanssa.</p> <p>Ulkoa puutarhasta kuuluu Tyttökissan vaimea naukaisu. Musta Kolli keskeyttää leikkinsä ja kuulostelee hetken hievahtamatta. Sitten Kolli naukaisee ja hypähtää pöydän päälle kuulostelevaan. Samassa, Pojan suureksi ihmytykseksi, huoneen ikkunasta loikkaa sisään valkoinen tyttökissa.</p> <p>Kissat hypähtelevät yhdessä, hierovat turkkejaan yhteen, puskevat toisiaan päillään ja aloittavat dueton, joka tihkuu avointa erotiikkaa. Poika seuraa kissojen leikkiä suuren mielenkiinnon vallassa ja puree punastellen kynsiään kissojen saavuttaessa lopulta tanssin huipennuksen. Silloin huoneen kattoon ilmestynyt jättikokoinen vetoketju aukeaa ja paljastaa yötaivaan.</p> <p>Poika viilentää tuntemuksiaan kuulostellen puutarhan ja läheisen metsän ääniä. Huone muuttuu reheväksi puutarhaksi. Yötuuli kuiskii ja heiluttaa iriksiä, kieloja ja kissanminttuja. Lattiasta nousee verso, josta kasvaa pojan silmien edessä nopeasti suuri vanha tammi. Kuuluu hyönteisten surinaa ja sammakoiden kurnutusta, pöllön huhuilua ja satakielen liverrystä.</p>	<p>POIKA <i>Voi minun päätäni!</i></p> <p><i>Voi minun päätäni! Päätäni!</i></p> <p><i>Sehän olet sinä, kisuli. Kuinka suuri ja kauhistuttava sinä oletkaan! Sinäkin taidat puhua, vai?</i></p> <p>TYTTÖKISSA <i>Miau.....</i></p> <p>Kissojen duetto: <i>Miau.....</i> ääntelyjä...</p> <p>Metsän ja puutarhan ääniä.</p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 12. VANHAN TAMMEN VALITUS

hahmot: Poika, Vanha Tammi

kohtauksen kesto: 1´41

Sisällön luonnehdintaa: Puutarhan tarjoama suoja jää lyhytaikaiseksi. Vanhan tammen valitus paljastaa pojan luontokappaleelle tekemän kiusanteon. Huolimatta saamastaan vammasta puuvanhus kohtelee poikaa suojelevasti. Poika kokee myötätuntoa vanhusta kohtaan ja pyrkii suojaamaan kädellään runkoon puukolla kaivamaansa koloa.

tapahtumat

dialogi

Poika nojautuu ajatuksiinsa vajonneena jättimäisen Vanhan Tammen runkoa vasten.

POIKA
Ah! Mikä ilo nähdä sinut taas, puutarha!

Mutta Vanha Tammi voihekaisee hiljaa. Poika kavahtaa pelokkaasti. Tammen rungosta hahmottuvat uurteiset kasvot. Tammi on kuitenkin lempeä ja levittää suojaavasti oksiaan, eikä uhkaa poikaa.

POIKA
Mitä?

Vanha Tammi valittaa...

TAMMI
Minun haavani... haavani...

Poika huolestuneena...

POIKA
Mikä haava?

TAMMI
Haava, jonka aiheutit tänään kylkeeni, kun pistit minua puukollasi. Voih, se valuu edelleen mahlaa...

Ruoho kahisee levottomasti tuulessa. Kukut yhtyvät voihkien Vanhan Tammen valitukseen.

MUUT PUUT JA PENSAAT
*Meidän haavamme... meidän haavamme... ne ovat vieläkin tuoreita ja valuvat mahlaa...
Kauhea lapsi!*

Poika luo onnettomana katseensa puuvanhukseen. Hän painaa kätensä jättimäisen rungon kaarnaa vasten ja piilottaa kämmenensä alle kohdan, johon hän oli aiemmin päivällä kaivanut puukolla kolon. Puuvanhuksen mahla valuu pitkin rungossa hahmottuvia kasvoja ja pojan sormia.

Kohtaus nro 13. LENTÄJÄT	
hahmot: Poika, Sudenkorento, Satakieli	
kohtauksen kesto: 1`51	
Sisällön luonnehdintaa: Sudenkorennon tuska ja hätä kadonneesta kumppanistaan saa pojan huutamaan ahdistuksesta. Sudenkorennon kumppani on edustanut pojalle vain neulalla seinään lävistettyä leikkikalua. Nyt poika oivaltaa vahingoittaneensa vakavasti luontokappaletta. Satakielen myötätuntoinen liverrys vain syventää pojan häpeän tuntemuksia.	
tapahtumat	dialogi
<p>Jättimäinen lähes lentokoneen kokoinen sudenkorento lehahtaa suristen pojan korvan ohi ja katoaa, ilmestyy jälleen, kiepsahtelee äkisti sinne tänne kadotakseen taas. Sitten Sudenkorento istahtaa seinämuurin reunalle ja puhkeaa surkeaan vuodatukseen.</p> <p>Satakieli liittää iltataivaan kannen yli ja suhahtelee sudenkorennon ympärillä.</p> <p>Sudenkorento huomaa pojan ja osoittaa murheelliset, mutta vaativat sanansa pojalle.</p> <p>Satakieli räpyttelee pojan ja sudenkorennon ympärillä hädissään.</p> <p>Poika huutaa ahdistuneena ja hätääntyneenä.</p> <p>Sudenkorento vaatii vastausta.</p> <p>Poika kääntyy selin ja mutisee häveten itsekseen.</p>	<p>SUDENKORENTO <i>Missä sinä olet? Etsin sinua... Verkko... Se on saanut sinut kiinni... Oi rakkaimpani, pitkä ja hento, sinun turkoosit, topaasit värisi. Tuulen henkäys, joka rakastaa sinua, kaipaa niitä vähemmän kuin minä...</i></p> <p>SATAKIELI <i>Aaah!</i></p> <p>SUDENKORENTO <i>Yksin, yksin, ponnistelen ja etsin sinut... Anna hänet takaisin minulle! Missä hän on? Kumppanini, Anna hänet takaisin minulle!</i></p> <p>POIKA <i>En voi! En voi!</i></p> <p>SUDENKORENTO <i>Missä hän on?</i></p> <p>POIKA <i>En voi... Sudenkorento jonka pyydystin... Neulalla seinään lävistetty ... Ah!</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 14. LEPAKKO	
hahmot: Poika, Lepakko	
kohtauksen kesto: 0`34	
Sisällön luonnehdintaa: Lepakon perheen kurja kohtalo symboloi laajemminkin ihmisen toimien negatiivisia vaikutuksia luontoon. Poika anoo lepakolta anteeksiantoa. Turhaan. Vahinko on jo aiheutettu, eikä lepakon anteeksianto voi sitä korjata. Pesässä odottavat poikaset eivät tule enää näkemään emoaan. Tämän kohtauksen myötä tarina laajenee yksittäisen pojan tekemisistä ihmisen luontoa kohtaan suuntaamien toimien laajemmaksi kritiikiksi.	
tapahtumat	dialogi
<p>Lepakko lennähtää pesästään suuren kiven kolosta, Vanhan Tammen juurelta. Se huomaa Pojan puun alla ja räpyttelee ilmaa halkoen Pojan ympärillä tätä sättien. Poika kaivaa taskustaan pienen taskulampun, sytyttää sen ja yrittää tavoittaa Lepakkoa valokiilallaan. Lepakon pienet pikisilmät välähtävät vihaisesti valokiilassa.</p> <p>Poika vastaa Lepakon kysymykseen itkun sekaisella äänellään ja pitelee taskulamppua tärisevässä kädessään.</p> <p>Samassa Lepakko suhahtaa niin läheltä Poikaa, että sen siiven kärki melkein viiltää Pojan poskea. Poika kavahtaa taaksepäin. Taskulamppu kirpoaa kädestä ja rikkoutuu.</p> <p>Poika on täysin tietoinen tekonsa hirveydestä ja anoo lohduttomana Lepakolta armoa.</p> <p>Mutta Pojan anominen ei lievitä Lepakon tuskaa. Se ei tuo takaisin perheen äitiä. Lepakkoisä sinkoilee yötaivaalla edestakaisin sokeana surusta.</p> <p>Poika silmää ovea. Ovenraoissa ei näy valoa. Oviaukko pysyy suljettuna ja pimeänä.</p> <p>Lepakko lennähtää vanhan tammen varjoon.</p> <p>Poika löntystelee alakuloisena Vanhan Tammen suojasta nurmelle kuulostellen samalla alakuloisena Lepakon loittonevaa laulua.</p>	<p>LEPAKKO <i>Anna hänet takaisin minulle ... tsk, tsk... anna hänet takaisin minulle... tsk... puolisoni... lepakko... tiedäthän?</i></p> <p>POIKA <i>Tiedän kyllä!</i></p> <p>LEPAKKO <i>Pitkä keppi ... tsk, tsk... takaa-ajo... viime yönä... tsk... Sinun voittonsi ... ja pieni eläin, siinä se lepäsi, kuolleena jaloissasi!</i></p> <p>POIKA <i>Armoa!</i></p> <p>LEPAKKO <i>Pesä täynnä... pikkuisia... ilman äitiään. Heidät pitää ravita...</i></p> <p>POIKA <i>Äidittömät!</i></p> <p>LEPAKKO <i>Nyt me ... tsk, tsk... me lennäimme, metsästämme, palaamme, metsästämme, nappaamme, ...tsk... tsk... se on sinun vikasi!</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 15. SAMMAKKO JA ORAVA	
hahmot: Poika, Sammakko, Orava	
kohtauksen kesto: 2`50	
Sisällön luonnehdintaa: Pienen, hyväuskoisen sammakon tapaus viestii luontokappaleiden toimivan erilaisin tarkoituksin kuin ihmiset. Luontokappaleet eivät tee laskelmoituja ja perusteettomia tuhotöitä. Luonnollisten perustarpeiden tyydyttämien on keskeistä, kuten sammakon käytös osoittaa. Häkista tarinan aluvaiheessa karannut orava puolestaan tuntee ihmisen toiminnan pimeän puolen. Oravan kokemuksen ääni ja varoitukset eivät kuitenkaan tavoita viattoman sammakon ymmärtämystä.	
tapahtumat	dialogi
<p>Vihreällä lammella kuplii. Pieni sammakko pulpahtaa vedestä rantakivelle ja lepuuttaa räpylöitään. Sammakko telmii ja kisailee loikkien rantavedessä niin kuin vaan sammakot tekevät.</p> <p>Poika astelee masentuneena lammen rannalle ja istahtaa puupenkille seuraamaan sammakon touhua. Kaapin päällä keikkuu Orava pähkinää järsien. Se seuraa huvittuneena kömpelön sammakon leikkiä.</p> <p>Yhtäkkiä sammakko loikkaa uteliaana Pojan viereen istumaan ja nojaa päänsä Pojan polveen. Orava huomaa Sammakon eleen ja huutaa Sammakolle kimakasti.</p> <p>Sammakko, hyväuskoinen ja varsin yksinkertainenkin luonteeltaan, kummastelee Oravan melskaamista. Orava keikkuu nytkaapin alemmalla hyllyllä.</p> <p>Sammakon pieni pää ei jaksaa ymmärtää Oravan omituisia juttuja. Se tuhahtaa ja haluaa keskittyä pohtimaan paljon tärkeämpiä asioita, kuten syömisen etsimistä.</p> <p>Sammakko loikkaa Pojan toiselle puolelle. Ja hyppää jälleen aikomattakaan siirtyä Pojan viereltä minnekään. Sammakko heittelee Poikaan silmäyksiä kuin tutkien, ymmärtääkö Poika mitään hänen herkullisten kokkauspuheidensa päälle.</p> <p>Orava närkästyttää Sammakon typeryydestä ja olemattomista jutuista ja ennustaa Sammakolle karmeaa kohtaloa. Poika ravistaa nolostuneena ja suruissaan päättää Oravan ennustuksen kuullessaan.</p>	<p>ORAVA <i>Pelasta itsesi typerys! Ja häkki? Häkki?</i></p> <p>SAMMAKKO <i>Mi-mi-mi-mikäs se on?</i></p> <p>ORAVA <i>Vankila. Uh, uh. Vankila. Teräksinen kynä, joka jahtaa kahden kalterin välistä. Uh, uh. Onnistuin pakenemaan, mutta sinun kosteat käpäläsi eivät ole yhtä vikkelat kuin minun.</i></p> <p>SAMMAKKO <i>Mi-mi-mi-mitäs sinä sanoit? En tiedä mitään hä-hä-hä-häkkiä. Tiedän että karpänen lentää luokseni. Plop! Ja paarma! Plop! Syötti lähestyy, kurottaudun, jään kiinni, pakenen, palaan. Plop!</i></p> <p>ORAVA <i>Aivoton! Jaat vielä kohtaloni!</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 16. ORAVAN SYYTÖS

hahmot: Poika, Orava, Pienten oravien joukko, Kollikissa ja Tyttökissa

kohtauksen kesto: 1´46

Sisällön luonnehdintaa: Pojan ja oravan kiistely on eräänlainen symbolinen oikeudenkäynti. Orava esittää syytöksensä kokemuksiinsa liittyvään todistukseen nojaten. Pojan selitykset osoittautuvat lapsellisiksi valheiksi. Poika tiedostaakin olevansa syyllinen tekosiinsa. Leikkivät pienet oravanpojat ja kuhertelevat kissat saavat pojan kokemaan tulleeensa tuomitukseksi ainaiseen yksinäisyyteen ja ulkopuolisuuteen. Itsesäälän vallassa kieriskelevä poika ei huomaa mitä hänen ympärillään tapahtuu...

tapahtumat

dialogi

Poika - pienen Sammakon luottavaisuudesta rohkaistuneena - yrittää puolustautua Oravan ennustusta vastaan hätävalheella.

POIKA

Häkki, se oli vaan siksi että näkisin paremmin miten hieno olet, neljä pientä kápälää, kauniit silmäsi...

Kuullessaan Pojan selityksen Oravan sarkasmilla ei ole rajoja. Se ilkkuu Pojalle elekielellään.

ORAVA

Niinpä! Se häkki olikin vaan minun kauniita silmiäni varten!

Mutta sitten Orava vakavoittuu ja se ryhtyy muistelemaan - kauhusta vieläkin väristen - kokemuksiaan häkissä Pojan vankina. Oravan olemuksesta välittyy aiemmin koetun suuren kärsimyksen leima.

Tiedätkö mitä minun silmäni heijastelivat? Vapaata taivasta, vapaata tuulta ja vapaita veljiäni loikkimassa kuin niillä olisi siivet... Katso sitten siinä kauniita silmiäni, kyynelten kostuttamia!

Oravan puhuessa vanhan tammen oksasto on täyttynyt puissa loikkivista oravanpojista. Niiden nokkela kisailu ei häiriinny sammakon kömpelöistä vesileikistä. Satakieli lehahtelee oravanpoikien ympärillä. Puutarha, jossa vilisee siipiä, kuiskutusta ja punahohtoisia turkkeja, on muuttunut hetkessä eläinten leikkisän ilon paratiisiksi.

Katkeroitunut Orava pyörittää päätään ja huokaa katsellessaan viattomien, maailman kauhuista tietämättömien toveriensa iloista temmelystä.

Pojan huomio kiinnittyy kissapariskuntaan, joka on juuri loikannut lpuun varjoihin kuhertelemaan.

Lapsen mielellään poika tarkastelee oravien ja sammakoiden leikkejä ja kissojen lemmeikästä touhua kokien olevansa kaiken leikin ja ilon ulkopuolella, hyljätty ja yksinäinen.

POIKA

*Ne rakastavat toisiaan.
Ne ovat onnellisia.
Ne ovat unohtaneet minut.
Ne rakastavat toisiaan...
Ne ovat unohtaneet minut...
Olen yksin...*

Kohtaus nro 17. TAISTELU	
hahmot: Poika, Orava, Sudenkorento, Sammakko, Satakieli, Lepakko, Tammi, Kollikissa, Tyttökissa	
kohtauksen kesto: 0´36	
Sisällön luonnehdintaa: Ihmisten vankina ollut orava osaa ihmisten elkeet: Se johtaa luontokappaleiden joukkoja hyökkäykseen poikaa vastaan. Olennot ovat yhdessä päättäneet antaa pohjalle kunnan opetuksen. Taistelukohtaus kuvaa luonnon yritystä kostaa ihmiselle tämän pahat teot. Taistelu on nopea, väkivaltainen ja kaoottinen. Yleisessä mekkalassa muuttuu nopeasti epäselväksi, kuka sotii ketäkin vastaan. Kaikista tulee tavalla tai toisella uhreja.	
tapaukset	dialogi
<p>Kuun eteen kohoaa synkkä pilvi. Yhtäkkiä poika säpsähtää. Kissojen kuherteluun keskittyneenä hän ei ole huomannut, että varjoihin on ryhmittynyt valtaisa määrä kiiluvia silmiä, jotka tuijottavat häntä. Poika kauhistuu. Hänen pieni ruumiinsa vavahtaa pelosta ja hänen huuliltaan purkautuu käheä huuto.</p> <p>Poika seisoo jähmettyneenä aukiolla tuijottaen varjoista lähestyviä silmäpareja. Kaikki eläimet, puut ja pensaat ovat kokoontuneet yhteen. Ne ovat päättäneet antaa pojalle kunnan opetuksen. Poika etsii pakotietä, mutta sitä ei ole. Pienetkin eläimet ja kasvit ovat saaneet rohkeutta isommista vierustovereistaan. Olennot ovat ryhmittyneet kehään Pojan ympärille ja tarkastelevat tätä vihamielisillä, kiihkeillä katseillaan. Poika huomaa joukon keskeltä Oravan keskittyneen tuijotuksen.</p> <p>Kuin sanattomasta käskystä eläimet hyökkäävät yhtäaikaaisesti Pojan kimppuun repien, työntäen, raastaen ja vetäen häntä. Vimmastuneet eläimet haluavat rangaista poikaa tämän aiheuttamista kiviusta ja kärsimyksistä. Eläimet ja kasvit tunkevat ja tönivät toinen toisiaan päästäkseen kukin vuorollaan Pojan kimppuun. Täydellisesti satimeen jäänyt Poika joutuu mukiloituksi, raavituksi, tönityksi, revityksi. Poikaa paiskotaan kappelista toisiin, oksista toisiin, iskuista toisiin.</p> <p>Yleisessä mekkalassa Poika sysäytyy kehän ulkopuolelle, eivätkä olennot huomaa sitä taisteluhuumassaan heti, vaan jatkavat vimmattua reuhtomista keskenään. Lähes samalla hetkellä Orava sinkoutuu mylläkästä, ja rojahtaa aivan Pojan vierelle kimakasti kiljahtaen. Orava on haavoittanut kappelänsä. Haavasta valuu verta Pojan paidalle.</p>	<p>POIKA <i>Äiti!</i></p> <p>OLENNOT <i>Ah! Se on poika puukon kanssa! Se on poika kepin kanssa! Paha lapsi häkin kanssa! Paha lapsi verkon kanssa! Lapsi joka ei rakasta ketään Ja jota kukaan ei rakasta!</i></p> <p><i>Päästetäänkö hänet pakenemaan? Ei! Häntä täytyy rangaista! Minulla on kynteni! Minulla on hampaani! Minulla terävät siipeni! Liittykäämme yhteen, liittykäämme yhteen! Ah!</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	

Kohtaus nro 18. HAAVOITTUNEET

hahmot: Poika, Orava, Sudenkorento, Sammakko, Satakieli, Lepakko, Tammi, Kollikissa, Tyttökissa

kohtauksen kesto: 2`21

Sisällön luonnehdintaa: Taistelu keskeytyy äkisti. Puutarhan olennot huomaavat, että poika yrittää auttaa haavoittunutta oravaa sitomalla tämän haavan. Olennot ymmärtävät tuolloin, ettei poika ole pohjimmiltaan paha. Ja yhtä lailla kuin poikakin on joutunut monin eri tavoin huomaamaan, olennot tajuavat, etteivät osaa korjata pojalle aiheuttamaansa vammaa ja vahinkoa. Unessa pojan kokemukset muuntuvat uuteen muotoon...

tapahtumat

Samassa eläinten hurjuus haihtuu. Ne irroitavat otteen toisistaan ja kokoontuvat katsomaan haavoittunutta Oravaa. Poika pitelee Oravaa varovasti käsivarsillaan, ottaa nenäliinan taskustaan ja sitoo sillä Oravan haavoittuneen kypälän. Sitten Poika, viimeisetkin voimansa menettäneenä, tuupertuu pyörtyneenä maahan Oravan viereen. Eläinten keskuuteen laskeutuu täydellinen hiljaisuus.

Syvästä hiljaisuudesta kuuluu pienen eläimen ääni. Puutarhan eläimet ja kasvit ovat hämmentyneitä. Ne vilkuilevat toisiaan alta kulmain ja tulevat vuoroin lähemmäksi nähdäkseen kunnolla mitä oikein on tapahtunut. Taistelutantereella makaa kaksi haavoittunutta - Poika ja Orava.

Orava osoittaa virkoamisen merkkejä. Se räpyttelee silmiään ja luo huokaisten katseen vierellään makaavaan tajuttomaan Poikaan. Olennot hyrisevät keskenään epätietoisina siitä, mitä pitäisi tehdä. Ne ovat selvästikin vakavasti huolissaan Pojan tilasta.

Poika näkee unessa outoja välähdyksiä iltapäivän tapahtumista. Pojan kohtaamat olennot ilmestyvät yksi toisensa jälkeen uneen. Kaikilla on jokin vamma sidottuna sideharsolla. Kaappikello nilkuttaa kainalosauvaan tukeutuen, Teepannulla on musta silmä, Prinsessa painelee voihkien ohimoitaan nenäliinalla, Sammakon masu on kääritty suureen sideharsoon, Vanhan Tammen haavassa on laastari... Koko joukko vaikuttaa kolhiintuneelta ja väsyneeltä ikään kuin ne olisivat kaikki palaamassa hävityltä sotaretkeltä.

Kuva palaa takaisin puutarhaksi muuntuneeseen huoneeseen. Pojan ympärille kokoontuvat surumieliset eläimet ja kasvit hipaisevat poikaa ja jotkut rohkeammat hellivät häntä siivillään, kypälillään, lehvillään.

dialogi

ELÄIN

Hän on suojannut vamman...

TOINEN ELÄIN

Hän on suojannut vamman... Hän on sitonut haavan...

Pysäyttänyt veren vuodon...

KAIKKI OLENNOT

Hän on suojannut vamman.

OLENNOT

Hänellä on kipuja...

Hänkin on haavoittunut...

Hänhän vuotaa verta...

Hän suojasi haavan...

Hänen kätensä täytyy sitoa...

verenvuoto pysäyttää...

Mitä pitäisi tehdä?

Hän tietää miten parantaa vammoja...

Mitä pitäisi tehdä?

Olemme haavoittaneet häntä? ...

Mitä pitäisi tehdä?

Kohtaus nro 19. PELASTUMINEN	
hahmot: Poika, Orava, Sudenkorento, Sammakko, Satakieli, Lepakko, Tammi, Kollikissa, Tyttökissa	
kohtauksen kesto: 2´44	
Sisällön luonnehdintaa: Puurarhan olennot yrittävät keksiä, miten auttaa taistelussa loukkaantunutta lasta. Orava neuvoo olentoja jäljittelemään pojan avunhuutoja. Uni vapauttaa pojan mielen ahdistavista syyllisyyden tunteista. Unessa poika huomaa aivan uudenlaisia ja yllättäviäkin maailmassa toimimisen mahdollisuuksia. Koko pitkän iltapäivän ajan kadoksissa ollut turvallisuuden tunne palaa vähitellen. Lapsen helpotuksen tunteet kiteytyvät tarinan lopussa kuistille saapuvan äidin hahmoon.	
tapahtumat	dialogi
<p>Orava kohottautuu ja viittaa sidotulla kypälällään taloa kohti. Samassa olennot muistavat pojan huudahduksen. Puutarhassa kiirii floran ja faunan yhteinen kutsuhuuto.</p> <p>Pojan uni jatkuu. Unessa Poika näkee, kuinka Kaappikello juoksee innoissaan niityllä paimenten kanssa. Teepannu ja Kuppi järjestelivät tomerasti jättinumeroita kukkapenkkiin. Tuli ja Kollikissa tekevät tangotaivutuksia. Nojatuoli ja Jakkara kököttävät kuorsaamassa Vanhan Tammen lehvästössä. Sudenkorenon, Lepakon ja Satakielen ilmapiruetit ovat vertaansa vailla oleva taitolentonäytös. Orava mutustelee Herra Aritmetiikan ja Tyttökissan kanssa pähkinöitä. Sammakko heittelee lankakerällä huvittuneena kikattavaa Prinsessaa. Lapsen käsialalla piirretyt hahmot, äiti ja lapsi, kävelevät käsi kädessä Poikaa kohti. Ilmassa leijuu värikkäitä ilmapalloja ja kuplia.</p> <p>Samassa valot syttyvät huoneen ulkopuolella eteisessä ja kuu purjehtii pilven takaa valaisten huoneen. Olennot kantavat pojan nojatuoliin. Sitten ne vetäytyvät huoneen varjoihin laulaen hiljaista hymniään.</p> <p>Ovi avautuu ja huoneeseen tulvahtaa lämmin valo. Poika havahtuu unestaan ja kääntää katseensa valoa kohti. Pojan kasvot ilmaisevat helpotusta ja palavaa halua kertoa äidilleen, mitä hänelle onkaan tämän kummallisen iltapäivän aikana tapahtunut.</p>	<p>OLENNOT <i>Tuokio sitten hän huusi... Hän huusi... Hän huusi sanan, vain yhden sanan: "Äiti! Äiti..." Hän on hiljaa.... Kuoleeko hän? Me emme tiedä miten sitoa hänen kätensä...miten pysäyttää verenvuoto... Me tarvitsemme tässä asiassa apua! Viedään hänet takaisin pesäänsä! Niiden pitäisi kuulla sana jonka hän hetki sitten huusi..... Yritetään huutaa sitä uudelleen.... "Äi...ti!... Äi...ti!... Äiti!"</i></p> <p>OLENNOT <i>Hän on hyvä lapsi, viisas, oikein viisas, hän on niin viisas, niin hyvä. Hän suojasi haavan, lopetti verenvuodon. Hän on niin viisas, niin viisas, niin kiltti. Hän on hyvä lapsi, hän on viisas, niin viisas. Hän on niin kiltti...</i></p> <p>...</p> <p>...</p> <p>...</p> <p>POIKA <i>Äiti!</i></p>
Lumottu lapsi • Käsikirjoitus • päivitys 10.6.2003 mh	